

مردم به نصیحت احتیاج ندارند

#

گروه ادب و هنر | «استراحت مطلق» اکراش را شروع کرده و عبدالرضا کاهانی هم یک نشست برگزار کرده و درباره فیلمش حرف زده و از میزبانی‌های که فیلمش با آن مواجه شده گفته است. او این اطمینان را داده که اگر می‌خواست تمام میزبانی‌ها را اعمال کند به احترام تماشاگران فیلمش را به نمایش نمی‌گذاشته است. اما تلویزیون تیزرهای تبلیغاتی فیلم کاهانی را پخش نمی‌کند. او گفته پخش نشدن تیزر فیلم برایش بهترین تبلیغ است و بعد هم گفته است: «تلویزیون می‌گوید فیلم‌ها برای حمایت و پخش تیزر باید حاوی پیام باشند و مردم را نصیحت کند اما من می‌دانم مردم به تنها چیزی که قطعاً احتیاج ندارند، نصیحت است.»

معاون فرهنگی قوه قضائیه:

نمی‌توان همه کنسرت‌ها را به این دلیل که عده‌ای ناراحتند لغو کرد

گروه ادب و هنر | بی‌تردید لغو زنجیره‌ای کنسرت‌های مجوزدار در سراسر کشور یکی از مهم‌ترین اتفاقات‌های موسیقی در سال ۹۳ است. علی‌رغم سخنان صریح وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاون امور هنری و رئیس دفتر موسیقی و بیانیه‌های متعدد خانه موسیقی این رویه همچنان در استان‌های مختلف اعمال شد که تازه‌ترین آن لغو کنسرت علی‌رضا قربانی در تاریخ ششم اسفند ۹۳ در دانشگاه آزاد اسلامی گلپایه به دستور دادستان عمومی چناران است. حالا معاون فرهنگی قوه قضائیه نیز به این موضوع ورود پیدا کرده و در گفت‌وگو با تسنیم گفته است: «اصل بر این است که کنسرت موسیقی خلاف قانون نیست و کسی نمی‌تواند از برگزاری هیچ کنسرتی جلوگیری کند. حال ممکن است این پرسش مطرح شود که اگر حین برگزاری کنسرت مَحرماتی صورت گیرد، آیا نباید از این امر جلوگیری کرد؟ من به مصداق کاری ندارم و مورد خاصی مدنظرم نیست اما اگر اختلاطی انجام شود باید جلوگیری کرد.» هادی صادقی در مورد لغو کنسرت علی‌رضا قربانی در استان خراسان رضوی گفته است: «باید بگوییم که اگر تخلفی در کار بوده و دادستان وارد عمل شده

اکران

پیشنهاد نوروزی فیلم کوتاه در گروه هنر و تجربه

گروه ادب و هنر| در کنار اکران نوروزی سینماها امسال می‌توان تماشای چند فیلم کوتاه را پیشنهاد داد که قرار است از ۲۹ اسفند در سینماهای گروه هنر و تجربه به نمایش درآیند. «کات» رضا جمالی بی‌تردید گزینه قابل تاملی است که با توجه به کارنامه کارگردانش می‌توان بسا خیال راحت آن را برای تماشا در ایام نوروز پیشنهاد داد.

رضا جمالی تاکنون ۱۴ فیلم کوتاه ساخته است و با همین تعداد فیلم ۱۴ حضور جهانی و ۱۲۰ جشنواره ملی را تجربه کرده است که موفق به کسب بیش از ۶۰ جایزه ملی و بین‌المللی شده است. «کات» فیلم شوخ و خلاقانه‌ای است درباره فیلمسازی که قصد دارد نازایی زنان روستای شان در ۲۰ سال پیش را در قالب مستندی به تصویر بکشد. فیلم با مشکلاتی در روند تولید روبرو می‌شود و در آخر تماشاگرش را بسا رضایت‌خاطر از سلسن سینما بدرقه می‌کند. رضا جمالی پیش از هر چیز در این فیلم تلاش دارد تا شکل جدیدی در فیلمسازی را تجربه کند. «اتاق کنترل» به کارگردانی رامین قلی‌بیانی دیگر فیلم کوتاهی است که اثری خوش‌ساخت از کار درآمده است.

این فیلم درباره یک مامور اتاق کنترل مترو است که برای انجام کار بانکی مجبور به ترک پست خود می‌شود و تا رسیدن مسئول شیفت بعدی کارمندی غیرمسئول را به جای خود می‌گمارد، اما زمان حضور آن شخص در اتاق کنترل اتفاقی رخ می‌دهد. یک فیلم هم از شاگردان کارگاه فیلمسازی اصغر فرهادی به نام «مثل هر روز» به نمایش درمی‌آید. این فیلم منتخب جشنواره فیلم کوتاه تهران، جشن فیلم کوتاه خانه سینما، تصویر سال، رویش و ... است. عماد خدابخش دادستان پیک موتوری یک طباحی را دستمایه فیلم کوتاهش قرار داده است که از سر دل‌سوزی زنی یادارار با به بیمارستان می‌راند، اما به اشتباه پدر نوزاد تلقی می‌شود.

فیلم کوتاه «شب امتحان»به کارگردانی و نویسندگی علی تقفی که در اکران نوروزی گروه هنر و تجربه به نمایش درمی‌آید، درباره ماجراهای شب امتحانی سه دانشجو است که برای درس خواندن در خانه یکی از آنها جمع می‌شوند. اتفاقاتی در این شب در خانه می‌افتد که تنها درس خواندن را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد، بلکه برای آنها مشکل جدی ایجاد می‌کند. فیلم رگه‌هایی از طنز اجتماعی دارد و در عین تلخ بودنش، سرگرم‌کننده و جذاب است. عماد خدابخش نیز بسا این فیلم موفق به دریافت چند جایزه قابل تامل شده است. پنجمین فیلم نیز «فردا صبح» به کارگردانی محمد نجاریان است. نخستین تجربه فیلمسازی محمد نجاریان برای او جایزه‌هایی از جشنواره‌های مختلف فیلم کوتاه به ارمانغان آورده است.

ادب و هنر

گزارش اول

کنند و اگر شرایط مساعد بود، مجوز برگزاری کنسرت را بدهند و از کنسرت به‌طور کامل پشتیبانی کنند.» صادقی در بخش دیگری از سخنانش گفته است: «نمی‌توان همه کنسرت‌های موسیقی را به این دلیل لغو کرد که عده‌ای از برگزاری تبعات اجتماعی توجه کرد، چراکه گاهی برگزاری برخی برنامه‌ها مشکلاتی را ایجاد می‌کند. اگر با آرایش و امنیت عمل نشود به‌طور حتم برگزاری کنسرت‌های موسیقی موفق‌تر خواهد بود و نتیجه بهتری هم در بر دارد.

« معاون فرهنگی قوه قضائیه درباره نظر برخی از مراجع تقلید مبنی بر حرام بودن موسیقی و در پاسخ به این پرسش که آیا نظر این مراجع می‌تواند منع قانونی برای برگزاری کنسرت‌های موسیقی محسوب شود یا خیر، گفته است: «کشور نمی‌تواند با تعدد نظرها اداره شود. همه مراجع تقلید نظرشان محترم است و مقلدان‌شان باید به نظرات‌شان پایبند باشند و عمل کنند. اما قوانین کشور برپایه نظر یک مرجع است و آن هم مقام معظم رهبری است. در زمینه موسیقی هم اصل بر نظر رهبری است. جایی که اختلاف نظر زیاد می‌شود نمی‌توان به اجماع رسید و باید به نظر یک مرجع اکتفا کرد.»

و مانند کار اجتماعی در ذهن مخاطب ایجاد کرده‌اند.

قطعا جنابعالی تایید می‌فرمائید که مدیریت برداشت‌های اجتماعی پیرامون حوزه‌ای مثل حوزه سلامت که پس از پخش چنین برنامه پرمخاطبی ایجاد می‌شود، بسیار پیچیده است، اینکه این سریال در نهایت چه تصویری از نظام سلامت به‌عنوان یک نهاد اجتماعی ارائه می‌نماید، بسیار حائز اهمیت خواهد بود، اینکه مخاطب رسانه ملی پس از پخش این سریال، بیمارستان‌ها و سایر موسسات پزشکی را بسا چه دیدی می‌نگرد، در ارتباط آیندند وی با این نهادها و نیز شاغلان حرفه‌های پزشکی بسیار تاثیر گذار خواهد بود.» دیروز اما مدیر شبکه سوم سیمیا نسبت به این نامه واکنش نشان داد و تاکید کرد که نسبت اصلی صداوسیمیا و دیگران ایجاد فضای شادی و نشاط است.» وی درباره قضاوت‌ها نسبت به سریال مه‌ران مدیری بیان کرد که مردم بهترین نظرات کنندگان هستند و می‌دانند که نیت اصلی صداوسیمیا و دیگران ایجاد فضای شادی و نشاط است.

غلام‌رضا میرحسینی تاکید کرد: «این سریال در جدول پخش قرار گرفته است و از ۶ فروردین ماه روی آنتن خواهد رفت. با این حال کاری که هنوز پخش نشده است نباید مورد ارزیابی و قضاوت قرار بگیرد، اثر باید به پخش برسد و بعد شما براساس تأثیرات آن تصمیم بگیرید. مخاطب به کارهایی از این دست که در راستای طنز قرار دارد با همین بینش، نگاه خواهد کرد. هدف این آثار انبساط خاطر، ایجاد نشاط و سرور در مخاطبان است و با کارهایی که در فضای ملودرام و جدی می‌خواهد آسیب‌شناسی شود و نقد وضع موجود را داشته باشد، تفاوت دارد.» حال باید دید مدیران جدید صداوسیمیا تا چه اندازه در برابر فشارها بر سازمان متبوعش برای ساخت سریال‌هایی که رضایت‌مخاطبان را در پی داشته باشد، مقاومت خواهند کرد و بار دیگر شاهد روزهای پررونق شبکه‌های تلویزیونی خواهیم بود.

کیوسک

نیویورک در پرچس رفتن بسا خیلی از ایرانیان مرآورده داشتیم.» نیم‌ویژه‌نامه شماره جدید سینما و ادبیات مربوط به حال‌هارتلی همراه با مطالب خواندنی دیگری انگست می‌بینند، موقعیت‌های بیشتر او و سینمایش را فراهم می‌کنند. اما در بخش ادبیات این‌مجله گفت‌وگوی قاسم هاشمی‌نژاد درباره ترجمه کتاب «خواب‌گران» ریموند چندلر از بخش‌های قابل‌تامل است. گفت‌وگو باحسین ستاپور درباره رمان «دود» نیز از جذابیت‌های خاص خودش برخوردار است. در بخش تئاتر هم باید به میزگرد چالش‌های امروز تئاتر ایران با حضور فرهاد مهندس‌پور، رضا سرور و اصغر دشتی اشاره کرد.

تلاش‌ها برای توقف سریال «در حاشیه» مهران مدیری بی‌نتیجه ماند مدیرشبه‌که ۳: هدف شادی است قضاوت زود است

شده که خط داستانی تا حدود زیادی دستخوش تغییر شده است. هم‌زمان بااین اطلاع‌رسانی قطره‌ای بود که سیدحسن قاضی‌زاده‌هاشمی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، طی نامه‌ای خطاب به محمد سرفراز، رئیس سازمان صداوسیمیا با رد دیگر نگرانی‌های جامعه پزشکی را از پخش این سریال در ایام نوروز از شبکه سه‌اعلام کرد و به‌طور ضمنی خواستار توقف دوباره این سریال و عدم پخش آن شد.

او در این نامه به‌طور صریح به تلاش‌های گذشته این‌وزارتخانه برای توقف تولید این سریال اشاره کرده بود. در بخش‌ی از نامه قاضی‌زاده‌هاشمی آمده است: «برنامه‌های طنزی که تاکنون از رسانه ملی در حوزه‌های مختلف به نمایش درآمده‌اند، به‌ویژه سریال‌های طنزی که توسط هنرمند محترم جناب آقای مدیری کارگردانی شده، دارای مخاطبان بسیار زیاد بوده‌اند و تصویرهای کلی

مه‌رانیو ادبی‌دوست
m1.abadidost@fdn.ir

بازگشت مهران مدیری اتفاقی بود که از سویی خوب نبودن اوضاع شبکه نمایش خانگی به آن دامن زد و از سویی دیگر ریزش شدیدمخاطبان‌تلویزیونی. عزت‌الله ضرعامی و مدیرانش پیش از آن که جایشان را به‌رئیس‌ومدیران‌جدید‌بدهند،ا پیشنهاد حضور دوباره مهران مدیری در تلویزیون به‌شدت استقبال کردند و از آن به‌عنوان برگ برنم‌ای یادکردند که البته باکش‌وقوس‌هایی که در روند تولید سریال مدیری پیش آمد، در دوره آنها اجرایی نشد. هم‌ان‌روزها وقفه افتادن در تولید سریال مهران مدیری با موضوع پزشکیان، ربط داده شد به واکنش جامعه پزشکی و دخالت مستقیم وزیر بهداشت.

سریال طنز مهران مدیری که «اتاق عمل» نام داشت و قرار بود برای پخش از شبکه پنج سیمیا آماده شود، حساسیت‌های زیادی را به وجود آورد که بخش عمده آن به پر طرفدار بودن کار‌های مدیری برمی‌گشت. بسا روی کارآمدن رئیس

گروه ادب و هنر| از هزال هارتلی به‌عنوان یکی از چهره‌های اخلاق و مستقل سینمای آمریکای پایان‌هزاره دوم یاد می‌کنند. «حقیقت باورنکردنی» نخستین فیلم هارتلی در سال ۱۹۸۹ نام او را بر سر زبان‌ها انداخت.

فیلم‌های دیگر او ازجمله «اعتماد»، «ماتور» و «مردان‌ساده» هر کدام برای او موفقیت‌هایی را در تثبیت سینمای مستقلش به‌وجود آورد. هزال هارتلی در گفت‌وگوی اختصاصی‌اش که در تازه‌ترین شماره مجله «سینما و ادبیات» به چاپ رسیده است، در پاسخ به این پرسش که چقدر با فیلمسازان مستقل سینمای ایران آشنایی دارد، می‌گوید: «

تقل روایت «بازدم»، بهار است. نقطه بحران خیز گذشته کسرا و خانواده‌اش.

رمان یا کابوسی که در آن بهار «قرص برنج» می‌خورد، آغاز می‌شود، اما بهار در ادامه روایت‌های بیشتر و حاشیه بیشتر به حاشیه رانده می‌شود

شناخت شخصیتی که قصه از صافی ذهن او به روایت تبدیل می‌شود و در نتیجه روایت باید در محدوده شناخت او از دنیا سیر بکند. شاید هم به همین خاطر است که در انتهای اثر مساله چیده شدن بال‌های جسارت برام حسرت برانگیز می‌شود.

تقل روایت «بازدم»، بهار است. نقطه بحران خیز گذشته کسرا و خانواده‌اش. رمان با کابوسی که در آن بهار «قرص برنج» می‌خورد، آغاز می‌شود، اما بهار در ادامه روایت‌های بیشتر و بیشتر به حاشیه رانده می‌شود. به عبارتی کسرا‌هی بیشتر و بیشتر از کابوس ابتدای اثر دور می‌شود، به‌گونه‌ای که بهار در انتهای روایت دست‌نخورده باز همان بحرانی است که در ابتدای روایت بوده. تا سال دیگر که دوباره بیست‌وسوم مراد شود و کسرا آن کابوس را ببیند و پدر دوباره «ای ساربان» بخواند و مادر قول‌آلا درست کند. شاید هم این بار بی‌حضور کسرا. اینکه ما به گذشته همه آدم‌های زندگی کسرا سرک می‌کشیم اما بهار که تنها آدم تن‌ناده به وضعیت است به مرور به حاشیه رانده و فراموش می‌شود و اینکه در نهایت نقطه کشف اثر با بحران منطقی روایی مواجه شده باعث شده که به خاطر پتانسیل آزاد نشده شخصیت بهار افسوس بخورم.

اما مساله این است که نوشتن بهار، وارد کردن بهار به حال روایی و بیرون کشیدن پتانسیل او نیازمند جسارتی است که با اصرار اثر به روزمره نویسی ناسازگار است. «بازدم» با همه استعدادش برای درون‌نگری بیشتر، برای واکنش‌های ذهنی و برای نقب زدن به چرایی وضعیت موجود شخصیت‌هایش شرح یک مرور گذشته باقی می‌ماند. وای دریغ که نویسنده در همین اثر، در همان صفحه اول اثر نشان داده که قلمی چیره برای درون‌نگری دارد. حالا می‌توان پرسید چرا این‌طور شده؟ من آیتنا پارمحمدی را مقصر این وضعیت نمی‌دانم.

جامعه ادبی (و در اینجا جامعه داستان‌نویسان) هم مثل هر جامعه‌ای برای خودش خرافه‌هایی دارد. ازجمله این خرافه‌ها یکی این است که: «دوره ذهنی نویسی به سر رسیده.» این یعنی که در خیابان‌های شهر بزرگ تنگ چرخ بزنید و به مرور این چرخیدن بسنده کنید. حتی اگر که اقتضای روایت درون‌نگری و ذهن‌کاوی باشد. یک‌بار برای همیشه کاش می‌پذیرفتیم که هیچ دوره‌ای به سر نمی‌رسد. اقتضای روایت است که ذهن‌کاوی یا عینی‌نگاری را تعیین می‌کند و کودکان است اگر معتقد باشیم فقط روایت‌هایی را که اقتضای عینی‌نگاری دارند، باید گفت. کودکانه است که بگوییم طرف این‌گونه روایت پر شده است.

ظرف‌های روایی پر نمی‌شوند. بدبختانه بخش پرصداتر جامعه داستان‌نویسان حتی اگر به آن اعتراف نکند به چنین خرافه‌هایی تن داده و البته با فشارهای گوناگون این خرافات را به نویسنده‌های جوان‌تر هم تحمیل می‌کند. معتقدم رمان خوب «بازدم» اگر که رمانی خوب‌تر نشده است، چوب فضای ادبی را می‌خورد. چوب کارگاه‌های جسارت‌کش داستان‌نویسی را. چوب نظری به‌بیهود‌ای که بسرای جلب مخاطب تن‌کردادن به هر چه سهل‌ترنویس‌تر در تجویز کرد. «بازدم» در حالت فعلی هم یک سر و گردن از بسیاری تجربه‌های موجود داستان‌نویسی امروز بالاتر است، ولی ای دریغ که توان نویسنده و پتانسیل روایت بالاتر از چیزی بوده که روی کاغذ آمده است. با خودمان مرور کنیم که دوره ذهنی‌نویسی به سر نیامده است. اگر روایت‌مان اقتضای ذهنی شدن دارد، به دنبال راه‌های نو برای ذهن‌نگاری باشیم.